

דף מד:

עין משפט ו.

ח"מ סימן שצו פעיף ח

ה. ט. מסר את שורו לאחד מד' שומרים מסתמא קיבל עליו שלא יזיק
ושלא יזוק^ט והוא בשור סתם, אבל אם מכיר בו שהוא נגחן אינו מקבל
עליו אלא שלא יזיק אבל לא שלא יזוק^י.

ואם השומרים לא שמרוהו כלל ויצא והזיק נכנסו תחת הבעלים וחייבים
לשלם תם חצי נזק ומועד נזק שלם, והבעלים פטורים^ב.

ה. י. אם אחר שהזיק שור התם ברשות השומר, אמר לבעלים הרי שלך
לפניך לא אמר כלום^ל שהרי ב"ד לוקחים אותו להשתלם מגופו.

ואם שמרוהו כראוי שמירה מעולה השומרים פטורים^מ והבעלים
חייבים^נ בנזק של קרן בלבד שהיא תמה, אבל בנזק שן ורגל גם הבעלים
פטורים^ס.

ואם שמרוהו שמירה פחותה אם השומר ש"ח הוא פטור^ע ואם ש"ש
או שוכר או שואל חייבים.

ט. שם ברמב"ם הלכה י' דכך נראה מלשונו וכן דעת הרשב"א. ה"ה שם, ופירושו כיון
שקיבלו לשומרו כל שמירה סתם היא שלא יזיק ולא יזוק. סמ"ע ס"ק י"ד.

י. מימרא דר"א וכדמפרש לה רבא בדף מ"ה ע"ב, דלמה שהוא מוחזק שמזיק קיבל עליו,
דבסתמא לא קיבל עליו לשומרו שלא יזוק, שהרי עד היום לא היה שור אחר מתייצב
להזיקו. סמ"ע ס"ק ט"ו.

כ. דמה היה להם לעשות הרי העמידו שומר במקום לשומרו בעצמם.

ל. ודוקא תם דאינו משתלם אלא מגופו הדין כן, משא"כ במועד אחר שהזיק יכול השומר
לומר לבעלים הרי שלך לפניך ואני אסתדר עם הניזק. סמ"ע ס"ק י"ז.

מ. ר"ל אפי' השואל, ואע"ג דחייב באונסין, היינו דוקא אם הווקה הבהמה שהוא שומר
עליה ולא לענין אם יצאה והזיקה אחר ששמרה כראוי.

נ. לפי שהבעלים חייבים אף בשמירה כראוי, והיינו בשן ורגל שדי להם שמירה פחותה
כמו שנתבאר בסעיף א' אם שמרו השומרים שמירה זו פטורים, אך בקרן דבעינן שמירה
מעולה לא די במה ששמרו אותו השומרים שמירה ראויה לשן ורגל וע"כ הם פטורים אבל
הבעלים חייבים.

ס. שהרי מסרו לשומר ושמרו שמירה ראויה שדי לו בכך.

ע. והבעלים חייבים, ואם מסרו לשומר שכר או שואל שחייבים בשמירה מעולה הם
חייבים והבעלים פטורים, ועיין בבאר הגולה אות י' שפי' ע"פ מה שהשיב הרמב"ם
לחכמי לוניל דט"ס ומהי הנוסחא האמיתית ע"ש.